● ГЕРОЇ АТО

БОЙОВИЙ «УКРОП» З ДОНБАСУ

Командир дивізіону родом із шахтарського краю. На Донбасі проживають його мати та брат. Ще один брат, молодший сержант, також проходить службу в артилерійській бригаді. Спочатку, згадує Андраник Георгійович, брати після тривалого перегляду телепродукції російської пропагандистської машини «Кисельов-ТВ» не були налаштовані проукраїнськи, та офіцер багато чого їм пояснив та переконав.

5

● ЧУЖОЇ БІДИ НЕ БУВАЄ

ВОЛОНТЕРКА ЗА ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ

«Знаєте, насправді хлопці в госпіталі дуже хвилюються. Ви не уявляєте, як їм важко. Окрім того, що вони витримують жахливий біль, з'являються ще й травми психологічного характеру. А хлопці дуже молоді. І дуже красиві. У нас взагалі немає некрасивих хлопців. Це наш генофонд, майбутнє України.
Я раніше ніколи не думала, що в нашій країні стільки чудових людей, готових віддати життя за свою Батьківщину! Найприємніше — бачити їхній патріотизм і мужність. У нашому жорстокому та цинічному світі для мене наші бійці — як окрема планета добра та світла».

7

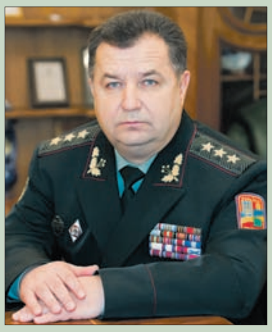
НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ЧЕТВЕР, 11 ГРУДНЯ 2014 РОКУ №94 (5327)

● ПРЯМА МОВА

«НАМ ПОТРІБНО ГОТУВАТИ РЕЗЕРВИ ТА БУТИ ПІДГОТОВЛЕНИМИ ДО НЕПЕРЕДБАЧУВАНИХ ДІЙ З БОКУ РФ ТА ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ НА СХОДІ УКРАЇНИ»

«Я переконаний у тому, що нам потрібно готувати резерви та бути підготовленими до непередбачуваних дій з боку Російської Федерації та терористичних угруповань на Сході України. Нам потрібно вчитися робити висновки з тих помилок, які були допущені раніше. Крім резерву людей, ми повинні готувати резерв техніки та озброєння. Особовий склад повинен іти виконувати бойові завдання та воювати підготовленим. Варіант з черговою відмобілізацією розглядається. Це рішення може бути прийнято Президентом України — Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України», — повідомив генерал-полковник Степан Полторак.

● НА ПЕРЕДОВИХ РУБЕЖАХ

«ДЕСНЯНСЬКІ» ВОРОТА ДЕБАЛЬЦЕВОГО

Фото Андрія ЗАДУБІННОГО

Лютий мороз та холодний зимовий вітер — умови досить складні. Проте вони «деснянців» не лякають і тим більше не знижують їхню бойову готовність. Та і настрій у них — бойовий. Хлопці перебувають у доброму гуморі, що досить нетипово для людей, які зіткнулися із усіма жахіттями війни. Загалом, поспілкувавшись з нашими воїнами, ми були вражені невимушеною атмосферою бойового братерства, яка панує в підрозділі. Тут кожного оцінюють за його бойовими якостями, і професіоналізм є найголовнішим критерієм... Проживають воїни в одній із будівель на околиці міста. Як і належить військовому об'єкту, надійно організовані його охорона та оборона, є бліндажі та перекриті щілини. Отже, всі необхідні заходи для оборони місця проживання вжито. У приміщенні досить затишно, а головне — тепло. Навіть є можливість прийняти гарячий душ, що в бойових умовах є розкішшю.

СТОР. 4

Народна АРМІЯ
11 грудня 2014 року

ПРОГРАМА ДІЯЛЬНОСТІ УРЯДУ

«ДО 5% ВВП ПОВИННО НАПРАВЛЯТИСЯ НА НАЦІОНАЛЬНУ БЕЗПЕКУ ТА ОБОРОНУ»

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР УКРАЇНИ НА ЗАСІДАННІ УРЯДУ ПРЕДСТАВИВ НОВУ ПРОГРАМУ ДІЯЛЬНОСТІ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

В основу програми діяльності уряду покладена коаліційна угода. «Саме тому новий уряд разом із новим парламентом і Президентом, і в першу чергу разом із українським народом, повинні виконувати спільну нашу європейську програму», — наголосив глава уряду.

«Наша остаточна мета — це членство України в Європейському Союзі. Але для досягнення цієї мети треба пройти серйозні випробування, провести радикальні зміни і фактично змінити Україну, зробити Україну європейською. Тоді ми отримаємо запрошення від наших європейських партнерів. На це наша програма і спрямована», — зазначив Арсеній Яценюк.

За його словами, програма передбачає чіткі короткотермінові дії на кілька років, спрямовані на подолання основних викликів, які постали перед Україною, повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ..

При цьому глава уряду наголосив, що національна безпека, оборона та фінансування Української армії — серед ключових пріоритетів діяльності уряду.

«Ми поставили для себе доволі амбітну мету — до 5% ВВП повинно направлятися на національну безпеку, оборону та правоохоронну діяльність. Уряд готує новий закон України про державний бюджет, де в 2015 році ми будемо намагатися досягнути цього», — зазначив Прем'єр-міністр.

«ВІТЧИЗНЯНЕ ВІЙСЬКО ПОВИННЕ ПОВНІСТЮ ВІДПОВІДАТИ СТАНДАРТАМ НАТО. ДЛЯ ЦЬОГО УКРАЇНА ЩОРІЧНО БУДЕ ЗАТВЕРДЖУВАТИ РІЧНИЙ ЦІЛЬОВИЙ ПЛАН ДІЙ УКРАЇНА–НАТО»

Говорячи про геополітичну систему безпеки, Арсеній Яценюк наголосив на необхідності скасування закону про позаблоковий статус для України, «який був прийнятий як хабар росіянам»: «Україна ухвалить новий закон про основи внутрішньої та зовнішньої політики, де буде скасовано позаблоковий статус».

«Вітчизняне військо повинне повністю відповідати стандартам НАТО. Для цього Україна щорічно буде затверджувати річний цільовий план дій Україна–НАТО», — повідомив він.

«Найвища цінність армії — це військовослужбовець і учасник антитерористичної операції», — наголосив Арсеній Яценюк, нагадавши, що створена Державна служба з питань ветеранів і учасників АТО. Всі учасники АТО будуть зареєстровані й отримають відповідні посвідчення.

«Окремо уряд в бюджеті передбачає фінансування всіх пільг й інших соціальних витрат, які передбачені для учасників та ветеранів АТО», — сказав він.

Арсеній Яценюк зазначив, що Міністерство оборони вже почало запроваджувати нову логістичну схему в постачанні й забезпеченні українських військовослужбовців: «Така логістика відповідатиме стандартам країн-членів НАТО».

У програмі діяльності уряду також передбачено розвиток оборонно-промислового комплексу: «Це, з одного боку, дасть нам можливість переозброїти Українську армію, а з другого — це також додаткові стимули для зростання української економіки».

У межах розвитку оборонно-промислового комплексу уряд заклав у програмі підвищення ефективності компанії «Укроборонпром» перехід на поглиблену двосторонню співпрацю із західними партнерами щодо військово-технічного співробітництва та реалізацію програми чотирьох трастових фондів, запропонованої НАТО для України.

Протягом чотирьох років передбачається реалізація проекту будівництва і облаштування державного кордону між Україною і Російською Федерацією — «Європейський вал». Для цього, за словами Арсенія Яценюка, створюється окреме Державне агентство з облаштування державного кордону.

Глава уряду нагадав, що Україна вже отримала від Європейського Союзу 235 мільйонів гривень на облаштування кордону і забезпечення безпеки на кордоні: «Будемо далі працювати із нашими західними партнерами, щоби профінансувати облаштування кордону як за рахунок міжнародної допомоги, так і за рахунок коштів державного бюджету».

«НАЙВИЩА ЦІННІСТЬ АРМІЇ — ЦЕ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ І УЧАСНИК АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ»

Він повідомив, що загальна вартість цього проекту на сьогодні становить близько 8 мільярдів гривень.

Гарантування безпеки на кордоні, — наголосив Арсеній Яценюк, — один із ключових елементів запровадження безвізового режиму з ЄС. Глава уряду повідомив, що з 2015 року Україна перейде до наступного етапу підготовки до спрощення візового режиму з ЄС: «Із 2015 року в Україні будуть видаватися біометричні паспорти. Впевнені, що українці за новими біометричними паспортами будуть вільно без віз їздити до країн-членів Європейського Союзу».

Прем'єр-міністр зазначив, що національна безпека буде захищатися і в судах. Він нагадав, що Україна подала низку позовів до Російської Федерації з метою компенсації збитків, завданих російською військовою агресією проти України: «Два позови, які зараз знаходяться в Європейському суді з прав людини проти Російської Федерації, будуть розглядатися і ефективно завершуватись. Також ми розпочали подачу позову до Російської Федерації в Міжнародний суд ООН щодо порушення Росією Конвенції про боротьбу з тероризмом. Росія фінансує тероризм і за це повинна відповісти».

УКРАЇНА–КАНАДА

ДИНАМІЧНИЙ ТА ПОСТУПОВИЙ РОЗВИТОК СПІВПРАЦІ

У Києві Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак та Міністр національної оборони Канади Роберт Ніколсон підписали Декларацію про наміри продовжувати співпрацю заради зміцнення уряду та сил безпеки і оборони України, з метою захисту територіальної цілісності України та збереження її народу, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Зокрема в документі наголошується, що двом країнам уже вдалося досягти значних успіхів у цьому напрямі шляхом проведення багаторічних навчань, співпраці в межах канадської Програми військової підготовки та співробітництва, двосторонньої фінансової та матеріально-технічної допомоги, а також через зміцнення багатостороннього співробітництва в межах Спільної комісії.

Керівники оборонних відомств України та Канади заявили про намір продовжувати спільну роботу з пошуку шляхів подальшого розвитку співпраці у сфері зміцнення обороноздатності наших держав через надання підтримки в підготовці військової поліції, медичного забезпечення та передачі засобів індивідуального захисту.

— Після очевидної російської агресії в Україні, порушення її територіальної цілісності та намагань розхитати законно обрану українську владу мені приємно перебувати на українській землі та ще раз наголосити на підтримці Канадою України та її народу. Наша держава є рішучою в своєму розумінні й прагненні поважати свої зобов'язання перед українським народом та лицем агресії з боку Росії щодо України. Підписана декларація спрямована на те, щоб розпочати процес підвищення потенціалу українського уряду в захисті своїх кордонів і свого народу, — зазначив Міністр національної оборони Канади Роберт Ніколсон.

Він ще раз наголосив, що Росія повинна змінити свою позицію щодо України.

— Для цього ми використовуємо всі вагомі чинники, а головне — ми спільні у цій позиції з нашими союзниками щодо посилення тиску на Росію, — сказав Роберт Ніколсон.

В свою чергу Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак подякував Міністру національної оборони Канади, уряду та парламенту цієї країни за підтримку України та її Збройних Сил у такий нелегкий для нас час.

— Я дуже радий відвертості та чесності, з якою виступають представники Канади на всіх рівнях. Ця оцінка, яку вони дають прямій агресії Російської Федерації в Україну, це абсолютно чесна позиція. Лише наша спільна діяльність може зупинити російську агресію та терористичні угрупування на Сході України. Сьогодні ми обговорили багато практичних питань, які нададуть нашим взаємовідношенням більш динамічний та поступовий розвиток. Це буде стосуватися не тільки допомоги, а й напрямків підготовки кадрів, спільних навчань та інших планів щодо розбудови Збройних Сил України. Я ще раз хочу подякувати людям, які живуть у Канаді. Ми завжди чекаємо вас в Україні та готові до співпраці. Ми разом прагнемо, щоб люди наших країн жили краще, — зазначив Міністр оборони України.

Генерал-полковник Степан Полторак також повідомив, що попередньо доставлена з Канади допомога Збройним Силам України вже розподілена серед підрозділів та військовослужбовців, які за деякий час відбудуть у зону проведення антитерористичної операції.

ШАНА ЗАХИСНИКАМ ВІТЧИЗНИ!

БАЖАЄМО ВАМ СКОРІШОГО ОДУЖАННЯ

Заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед та начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Віктор Муженко відвідали військовослужбовців та ветеранів, які знаходяться на лікуванні у Головному військово-медичному клінічному центрі «Головний військовий клінічний госпіталь» МО України.

Під час візиту генерал-полковник Віктор Муженко вручив 31-му військовослужбовцю відзнаки, нагороди, наручні годинники від Міністра оборони України та начальника Генерального штабу ЗС України, а також три грошові премії по 10 тисяч гривень.

Одну з нагород за свого чоловіка, кулеметника 30-ї механізованої бригади, який на той час знаходився в операційній, отримала його дружина Валентина Бородина.

Спілкуючись з пораненими, Петро Мехед цікавився перебігом та умовами лікування військовослужбовців-учасників АТО та побажав їм якнайшвидше повернутися до строю.

Олексій МАЗЕПА,
«Народна армія»

ПРОЕКТ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

«ВКЛОНЯЄМОСЬ ДОЗЕМНО

«Я гордий тим, що українець зроду, що українською молюся і співаю. Освідчуюсь тобі в любові, мій народе, і лиш тобі на вірність присягаю…» — ці слова Володимира Майструка є життєствердним лейтмотивом вчинків головних персонажів книги «Вклоняємось доземно українському солдату», виданої колективом газети «Народна армія». Це наша перша книга про справжніх патріотів, українських солдатів Вітчизняної війни 2014 року. До видання увійшли замальовки та нариси військових журналістів про українського військовослужбовця, його важку солдатську роботу. Це щемливі історії про те, як війна ламає людські долі. Це розповіді про людей, для яких майбутнє України справді — понад усе.

Презентація книги відбулася в Головному військово-медичному клінічному центрі «ГВКГ» Міністерства оборони України, бо саме тут пройшли курс лікування більшість героїв видання. Привітавши учасників заходу, заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед зазначив, що це книга про справжніх героїв. Усіх їх об'єднує палка любов до України. Подвигом кожного з них пишатимуться і ніколи не забудуть мільйони вдячних співвітчизників. Заступник Міністра оборони наголосив, що на прикладах героїчних вчинків українських військовослужбовців будуть виховуватися багато поколінь українців — відважних, гордих, сміливих і щасливих мешканців незалежної країни, заради квітучого майбутнього якої чимало патріотів віддали свої життя.

Презентуючи книгу, головний редактор газети «Народна армія» полковник Роман Драпак зазначив, що головні її персонажі — люди, різні за віком, професією, і походять з різних куточків країни. Багато з них, коли

●ПРИПИНЕННЯ ВОГНЮ

«РЕЖИМ ТИШІ» ЗАЛИШАЄ ЗА СОБОЮ ПРАВО НА АДЕКВАТНЕ РЕАГУВАННЯ

З 10.00 9 грудня для реалізації Мирного плану Президента України — Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України Петра Порошенка у зоні проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях вводиться режим припинення вогню, так званий «режим тиші». Про це повідомив начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Віктор Муженко.

— Оголошуючи режим припинення вогню, ми перш за все виходимо з того, що найбільшою цінністю для нас є людське життя, — наголосив він і додав, що перехід до «режиму тиші» в жодному разі не означає, що українська армія є слабкою.

— Ми сьогодні достатньо сильні і спроможні адекватно реагувати на ті загрози, які постають перед нами. Для нас найвищою цінністю було, є і залишається людське життя. Безповоротні чи санітарні втрати як з однієї, так і з другої сторони, втрати серед мирного населення Донбасу на сьогоднішній день є неприпустимими, — зазначив він.

Водночас, як повідомляє Управління преси та інформації МО України, «режим тиші» — не одностороннє рішення України, а спільний двосторонній процес. Тому військові залишають за собою право на адекватне реагування у разі тих чи інших порушень даного режиму.

— Режим припинення вогню ми вводимо четвертий раз. Безповоротні втрати військовослужбовців за той період, починаючи з 5 вересня, це 192 особи. На превеликий жаль, загиблих військовослужбовців ми не повернемо та ми зобов'язані зробити все можливе, аби уникнути втрат взагалі, — наголосив генерал-полковник Віктор Муженко.

Говорячи про певні гарантії виконання сторонами зобов'язань щодо дотримання «режиму тиші», начальник Генерального штабу наголосив, що для ефективної реалізації домовленостей проведено значну роботу. Зокрема чимало зусиль до врегулювання ситуації на Донбасі доклав спільний координаційний центр, який працював у зоні проведення АТО.

— Ми дійшли висновку і маємо певні гарантії того, що цей режим буде виконуватись. Але мушу наголосити, що від початку оголошення режиму припинення вогню терористи вже неодноразово обстріляли наші позиції, — повідомив генерал-полковник Віктор Муженко.

●ХРОНІКА АТО

ЧЕРГОВИЙ КРОК ДО МИРУ

«Режим тиші», який було встановлено вчора, попри всі перестороги, вже приніс перші результати. Вперше за тривалий час українські військові на Сході за добу не зазнали втрат. Не зафіксовано жодних фактів загибелі чи поранення наших воїнів. Кількість та інтенсивність обстрілів також істотно знизилась. З моменту оголошення режиму двостороннього припинення вогню зафіксовано 16 таких випадків, які розцінюються як провокації.

Щодо фактів порушень: **під Донецьком** терористи із зенітних установок та стрілецької зброї обстрілювали позиції українських військових на території аеропорту та під Мар'їнкою.

Під Дебальцевим зафіксовано вогонь біля н.п. Рідкодуб та Нікішине. В передмісті Горлівки — біля сіл Майорське та Шуми.

Найбільш загрозливим був обстріл українських позицій з танків, артилерії та стрілецької зброї в районах селищ Кримське та Сокільники, що на **Бахмутівській трасі**.

На півдні російські найманці з артилерії обстріляли опорний пункт біля с. Миколаївка Волноваського району.

Ситуація в населених пунктах зони АТО

Внаслідок вогневих атак терористів за минулу добу отримали поранення різного ступеня тяжкості 7 цивільних осіб. Всіх їх доправлено до медичних закладів.

Бригади «Донецькобленерго» відновили електропостачання в м. Вуглегірськ Донецької області.

У м. Горлівка відновлено роботу фільтрувальної станції, яку було знеструмлено через обстріли терористами.

Міжнародна підтримка

Президент США Барак Обама і прем'єр-міністр Польщі Ева Копач закликали Росію припинити дестабілізувати ситуацію на Сході України. Два лідери погодилися щодо необхідності допомагати українській владі втілювати реформи задля стабілізації економіки та зміцнення системи управління та закликали Росію припинити свої дестабілізуючі дії й дотримуватися зобов'язань стосовно підтримки мирного процесу на Сході України.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

●ГРОМАДСЬКІ ІНІЦІАТИВИ

ВСІ ЗАРУЧНИКИ МАЮТЬ БУТИ ЗВІЛЬНЕНІ

«Завдяки ініційованим Президентом України Петром Порошенком домовленостям до Нового року планується звільнення більшості заручників, яких утримують незаконні збройні формування на Сході нашої країни», — повідомив голова об'єднаного координаційного центру звільнення заручників при Міністерстві оборони України Юрій Тандіт під час брифінгу в Українському національному інформаційному агентстві «Укрінформ».

Коментуючи процес ведення перемовин з протилежною стороною, Юрій Тандіт звернув увагу на те, що звільнення офіцерів Збройних Сил України є найскладнішим. Бандформування «зазначають», що офіцери нібито «відмовляються» бути звільненими, допоки не вийдуть на волю заручники-солдати.

— Ми вважаємо, що ситуація дещо інша. Адже переконані, що групи певних спеціалістів опитують наших офіцерів, намагаються їх завербувати, використати. І їх бояться, адже офіцер української армії — це людина, яка веде за собою патріотів захищати Україну, — додав він.

За інформацією координаційного центру звільнення заручників при Міністерстві оборони України, багато офіцерів Збройних Сил України зараз перебувають в заручниках у різних так званих «польових командирів» на території Донбасу. Частину з них вивезли до Російської Федерації. Зараз тривають перемовини з правозахисними організаціями та представниками урядових структур Росії щодо передачі українських військових офіційній владі України.

— Ми розбиваємо шаблони і стереотипи, якими антиукраїнська пропаганда вплинула на уми і світогляд жителів Донецької та Луганської областей, а також Російської Федерації. Адже ці так звані «ополченці» вважають, що проти них, чесних людей з Донбасу, воюють «фашисти» і «бандерівці». Це не так, адже зараз там виконують завдання багато людей різних національностей, віросповідань та походжень, їх усіх об'єднує любов до України, — зазначив Юрій Тандіт.

Отже, українські переговорники під час зустрічей з ватажками незаконних бандформувань на Сході України намагаються протистояти створеним українофобами стереотипам. Зокрема, аби переконати захисників «православ'я», що українці — не вороги.

Також, за словами голови об'єднаного координаційного центру звільнення заручників при Міноборони України, важливим напрямом діяльності є правильно побудована робота із затриманими російськими найманцями. Їм намагаються пояснити, що вони порушили закон та стали об'єктом пропаганди, їх ввели в оману ватажки тощо.

— Тих людей, яких ми звільняємо й віддаємо на території так званих «ЛНР» та «ДНР», просимо лише про одне — щоб вони не озлоблювалися проти України, життя дарує їм другий шанс, і ми просимо їх скористатися ним, — додав Юрій Тандіт.

Громадський діяч вважає, що чим очевиднішим для людей буде прагнення української влади й армії до деескалації ситуації, то активніше вони шукатимуть шляхи до миру на Сході України.

●РИНОК ОВТ

«УКРОБОРОНПРОМ» ВИЗНАЧАЄ ЗБРОЙОВІ ПЕРСПЕКТИВИ

Завод «Маяк» має унікальні технології виробництва зразків стрілецької зброї — танкових та піхотних кулеметів, модернізованих автоматів Калашникова та снайперських гвинтівок для спецпідрозділів, яку охоче замовляють силові структури України. На цьому під час ознайомлення з виробничими потужностями підприємства наголосив перший заступник генерального директора Державного концерну «Укроборонпром» Сергій Пінькас.

Виходячи з цього, наступного року концерн планує подальший розвиток підприємства. Зокрема, в державному оборонному замовленні на 2015 рік буде передбачене виготовлення певної кількості легкої бронетехніки, на якій розміщуватимуться стрілецькі модулі виробництва заводу «Маяк». Для цього вже відпрацьована відповідна технічна документація. Причому вперше за весь час незалежності державне оборонне замовлення наступного року намагатимуться сформувати ще до закінчення поточного. Це, по-перше, дасть можливість підприємствам «оборонки» ритмічно працювати, заздалегідь замовивши необхідні комплектуючі. По-друге, це дозволить узгодити фактичну потребу в номенклатурі та кількості зразків озброєння та військової техніки, необхідної Збройним Силам України, із можливостями підприємств вітчизняного ОПК щодо їхнього виготовлення.

До речі, для покращення виробничої кооперації та координації роботи між підприємствами, що входять до складу «Укроборонпрому», в концерні передбачено запровадити кластерну систему. Її сутність полягатиме в тому, що підприємства, задіяні в єдиному циклі, скажімо, виготовлення стрілецької зброї, мають поєднати не лише їхні виробничі потужності, а й економічні, адміністративні та інші господарські зв'язки. Крім того також буде створений окремий кластер підприємств, що виготовлятимуть боєприпаси для стрілецької зброї.

— Це можуть бути певні об'єднання, можливо, у вигляді холдингу, де прийматимуться єдині управлінські рішення, що мають виконуватися всіма структурними підрозділами, які входять до нього. Це дозволить нам уникати ризиків, пов'язаних із невиконанням термінів виготовлення певної номенклатури продукції, як це траплялося раніше. Наприклад, коли створена гармата, а ствол до неї ще не готовий, або виготовлений певний зразок стрілецької зброї, але немає боєприпасів відповідного калібру. Коли всі ці питання пов'язані між собою, то їх легше контролювати, отже, оперативно розв'язувати, — наголосив Сергій Пінькас.

Сергій ВОРОНКОВ,
«Народна армія»

УКРАЇНСЬКОМУ СОЛДАТУ»

ворог прийшов на поріг нашого спільного дому, без повістки з військкомату залишили сім'ї, роботу, рідні міста і стали на захист землі своїх батьків та дітей. У кожного з героїв цієї книги, в кожного з тих, хто перебуває на оборонних рубежах, своя життєва історія, а нині одне спільне завдання — відстояти Україну.

Полковник Роман Драпак повідомив, що незабаром ця книга буде представлена широкому загалу і в інших містах України.

Речник Інформаційно-аналітичного центру РНБО України Андрій Лисенко у зверненні до присутніх, зокрема, зазначив, що це видання про мужніх наших солдатів стане настільною книгою для тисяч українських воїнів, шкільної та студентської молоді.

Хвилюючу атмосферу проведення презентації створили герої книги, які завітали на наш захід. Серед них був десантник Сергій Козак. На війну він відбув добровольцем, не сповістивши про це ні дружину, ні синочка. В одному із запеклих боїв Сергій був важко поранений. Коли нахилився, щоб перезарядити свій автомат, йому вибухом гранати відірвало ногу. Попри це, відважний боєць продовжував вогнем прикривати бойових побратимів. Дорогою до військового госпіталю Сергій Козак притискав до грудей лист сина: «Тато, я, як ти і просив, залишився в сім'ї за головного. Буду турбуватися за маму і сестричку. Але ти все-таки повертайся скоріше. Без тебе мені буде важко». Можливо, дякуючи цим життєствердним рядкам, написаним дитячою рукою, він і вистояв, витерпів.

За подвиг, проявлений в бою, десантник Сергій Козак нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Отримавши книгу, в якій є нарис і про нього, він, не приховуючи сліз від хвилювання, сказав лише: «Велике вам спасибі!»

Сердечну подяку журналістам «Народної армії» висловили мати загиблого героя солдата Фаріза Ібрагімова (одного з героїв книги) Лариса Петрівна та його сестра Оксана. Нині ця родина опікується бойовими побратимами Фаріза і доправляє на передову матеріальну допомогу від благодійного фонду, який цей герой створив напередодні відправлення на війну добровольцем.

Війна обов'язково закінчиться. В пам'яті Українського народу від сьогодні й навіки залишиться подвиг українського солдата. Про нього буде написано ще багато нових книжок, пісень, знимуть кінофільми. І головною тезою в їхніх текстах і сценаріях будуть слова Івана Багряного: «Ми є. Були. І будемо ми! Й Вітчизна наша з нами».

Наталія ТКАЧУК,
Володимир ЧІКАЛІН,
«Народна армія»

Народна армія
11 грудня 2014 року

НА ПЕРЕДОВИХ РУБЕЖАХ

«ДЕСНЯНСЬКІ» ВОРОТА ДЕБАЛЬЦЕВОГО

Райони навколо міста Дебальцеве залишаються одними із «найгарячіших» у зоні проведення антитерористичної операції. Попри перемир'я, захисники України майже щодня піддаються мінометним та артилерійським обстрілам терористів, час від часу вступають у бойові зіткнення із супротивником.

Неподалік міста розташувалися блокпости та опорні пункти однієї з тактичних груп 169-го Навчального центру Сухопутних військ ЗС України.

— Левова частка підрозділу — військовослужбовці, яких призвали під час мобілізації, однак до зони бойових дій вони прийшли добре підготовленими воїнами, — розповідає командир тактичної групи підполковник Віталій Карпенко. — Щомісяця в тактичній групі відбувається планова ротація, що дозволяє нашим хлопцям відпочити та набратися сил.

Лютий мороз та холодний зимовий вітер — умови досить складні. Проте вони «деснянців» не лякають і тим більше не знижують їхню бойову готовність. Та і настрій у них — бойовий. Хлопці перебувають у доброму гуморі, що досить нетипово для людей, які зіткнулися із усіма жахіттями війни. Загалом, поспілкувавшись з нашими воїнами, ми були вражені невимушеною атмосферою бойового братерства, яка панує в підрозділі. Тут кожного оцінюють за його бойовими якостями, і професіоналізм є найголовнішим критерієм.

Старший інструктор-сапер Центру розмінування Головного управління оперативного забезпечення ЗС України старшина Сергій МЕЛЬНИК:

— Мінами-пастками можуть бути дитячі іграшки, різні коробки, гаманці та навіть куски деревини. Для бронетехніки можуть бути використані навіть туші тварин. Тому слід бути дуже обережним і не чіпати сторонніх предметів.

— Увага! Наші з розвідки повертаються, — говорить підполковник Карпенко, й усі, хто не задіяний у виконанні службових обов'язків, ніби за командою виходять зустрічати колег. Хлопці зосереджені і з тривогою в очах дивляться на дорогу, по якій має повернутися розвідгрупа.

Керівник саперної групи, представник Центру розмінування ГУОЗ ЗС України підполковник Олександр ЛІСОВИЙ:

— Щоб убезпечити людей та з огляду на відсутність поруч помешкань, знайдені смертельні «сюрпризи» підриваємо на місці. Потім за допомогою міношукачів та щупів обстежуємо всю прилеглу місцевість. Таким чином сапери вже врятували від можливого підриву на «розтяжках», які залишили терористи, працівників водоканалу Вуглегірська.

За кілька хвилин на швидкості під'їжджає БМП-1, або «копійка», як її називають у військах. Зробивши різкий розворот, бойова машина застигла на місці. У цих районах активно діють диверсійні групи терористів, тому зброя в усіх бійців знята із запобіжників та у будь-який момент готова до стрільби.

— Порядок! — із усмішкою говорить один із розвідників, і напруження серед «зустрічаючих» наче рукою зняло. Знову чути дружні жарти, на обличчях з'являються посмішки.

— У ході розвідки не виявлено ніяких вибухонебезпечних предметів та засідок, на щастя, всі повернулися живі та здорові, — знявши каску та опустивши «балаклаву», доповідає заступник командира тактичної групи майор Андрій Церанюк. — Було прокладено новий маршрут до наших опорних пунктів. Саме по них підрозділам будуть поставлятися продукти, медикаменти та боєприпаси. Розвідано переправу через річку та перевірено щодо замінування один зі стратегічних мостів у цьому квадраті.

До речі, щоразу під час розвідки місцевості «деснянці» рухаються різними маршрутами. Це насамперед пов'язане з можливими засідками та обстрілами терористів.

Разом із розвідниками на виїздах постійно присутні фахівці інженерно-саперної справи, які, до речі, неодноразово проводили розмінування в різних «гарячих» точках планети. І цього разу сапери знайшли та знешкодили черговий вибухонебезпечний предмет.

Спілкуючись з одним із них — старшим інструктором-сапером Центру розмінування Головного управління оперативного забезпечення ЗС України старшиною Сергієм Мельником, дізналися про найтиповіші міни-пастки, які використовують бойовики на Донбасі.

Загалом саперам тут роботи вистачає, так, як розповів нам підполковник Олександр Лісовий, який керує саперною групою і також є представником Центру розмінування ГУОЗ ЗС України, нещодавно вони надавали допомогу мешканцям Вуглегірська, де під час усунення прориву водоканалу в «зеленці» було знайдено декілька «розтяжок» із гранатами РГД-5.

Розповідь про «деснянський» блокпост не буде повною, якщо не ознайомитися з особливостями побуту наших військових. Проживають воїни в одній із будівель на околиці міста. Як і належить військовому об'єкту, надійно організовані його охорона та оборона, є бліндажі та перекриті щілини. Отже, всі необхідні заходи для оборони місця проживання вжито. У приміщенні досить затишно, а головне — тепло. Навіть є можливість прийняти гарячий душ, що в бойових умовах є розкішшю.

І наостанок ми спробували фірмовий борщ «від Йосиповича», який люб'язно нам запропонував майор Олександр Денисюк. Його штатна посада — командир роти, але у вільний від служби час він опікується кухнею. Майора Денисюка в позаслужбовий час тут називають просто Йосиповичем, адже, як він каже, на кухні та в лікарні всі рівні.

Командир роти майор Олександр ДЕНИСЮК:

— Ми готуємо їжу тричі на день: зранку — гаряча каша, на обід — борщ чи суп, а на вечерю — смажена картопля або каші з салатами. Робимо все, щоб особовий склад успішно виконував бойові завдання, поставлені нашим командуванням.

Ця людина буквально наповнює оточуючих своєю позитивною енергією. Навіть декількох хвилин спілкування з Йосиповичем достатньо, щоб забути про смуток.

А ще майор Денисюк поділився з нами секретами святкового меню, яке він готував на день Збройних Сил України. За його словами, родзинкою святкового столу стали торти, які доставили волонтери. Першими ці смаколики скуштували бійці, які несуть службу на блокпостах та опорних пунктах.

Залишаючи розташування «деснянців», ми тепло попрощалися з новими друзями. Незабаром у цих мужніх воїнів має відбутися чергова ротація. Успішної заміни, вам, хлопці! Щоб усі повернулися живими!

Валентин ШЕВЧЕНКО, Андрій ЗАДУБІННИЙ, «Народна армія», із зони АТО.
Фото авторів

ГЕРОЇ АТО

БОЙОВИЙ «УКРОП» З ДОНБАСУ

Кавалер ордена «За мужність» підполковник Андраник Гаспарян командує гаубичним самохідно-артилерійським дивізіоном із грізною САУ 2С19 «Мста-С» на озброєнні. Цим підрозділом 26-ї артилерійської бригади 30-річний офіцер керує вже два з половиною роки, хоча офіційно був призначений на посаду незадовго до початку неоголошеної війни — у січні 2014-го.

Сам командир дивізіону родом із Донбасу, тому для нього «захист рідного краю» — не красиві слова, адже на Сході країни він не лише боронить незалежність та територіальну недоторканність України, а й батьківську домівку…

На війні — як на війні… Тут швидко зростаєш професійно, швидко розумієш ціну бойовому братерству. Недарма кажуть, що війна виявляє як позитивні, так і негативні риси характеру людини. Тож факт, що близько сімдесяти відсотків особового складу дивізіону за півроку перебування в зоні проведення антитерористичної операції нагороджені урядовими нагородами, а чимало офіцерів достроково отримали чергові військові звання — більш ніж красномовний.

На відміну від переважної більшості військових частин української армії, 26-та артилерійська бригада є молодою. Лише влітку цього року, вже в боях, воїни-артилеристи відзначили перше 10-річчя частини.

На початку березня дивізіон перемістився до північного кордону. Там, на полігоні 1-ї окремої танкової бригади, його техніка й особовий склад взяли участь у тактичних навчаннях з 80-ю окремою аеромобільною бригадою. А після цього гармаші вирушили вже до південного кордону, зайнявши 120 кілометрів по фронту і прикриваючи розмежувальну лінію між материковою Україною та тимчасово окупованим Кримським півостровом.

У зоні бойових дій дивізіон перебуває майже півроку. За цей час підрозділ, що напряму підпорядковується штабу АТО і своєю грізною зброєю щодня робить вагомий внесок у справу перемоги над ворогом, пройшов через Слов'янськ, Краматорськ, Сіверськ, Попасну, Дебальцеве, Шахтарськ, Жданівку, Вуглегірськ та низку інших населених пунктів Донбасу.

Бойове хрещення підрозділу відбулося під Слов'янськом, який терористи називали неприступною фортецею та «другим Сталінградом». За безпосередньою участю артилеристів підполковника Андраника Гаспаряна українські воїни декількох військових частин та добровольчих батальйонів показали російським найманцям, як вони вміють бити ворога й гнати його зі своєї землі! Перший бій артилеристів з Житомирщини відбувся на підступах до Слов'янська. Тоді вогнем дивізіону на відстані 15 кілометрів була зупинена колона танків противника. Зупинена назавжди.

Як вже згадувалося, сам командир дивізіону родом із шахтарського краю. На Донбасі проживають його мати та брат. Ще один брат, молодший сержант, також проходить службу в артилерійській бригаді. Спочатку, згадує Андраник Георгійович, брати після тривалого перегляду телепродукції російської пропагандистської машини «Кисельов-ТВ» не були налаштовані проукраїнськи, та офіцер багато чого їм пояснив та переконав.

У поданні на нагородження підполковника Андраника Гаспаряна орденом «За мужність» зокрема зазначалося:

«26.08.2014 року артилерійський гаубичний дивізіон забезпечував артилерійську підтримку дій підрозділів Національної гвардії України з визволення міста Первомайськ Луганської області. Командир гаубичного самохідно-артилерійського дивізіону здійснював коректування вогню. Під час виконання бойового завдання позицію, на якій знаходився офіцер, атакували близько 100 терористів під прикриттям мінометного вогню. Командир дивізіону викликав вогонь на себе. Під час бою завдяки вмілим діям командира дивізіону Гаспаряна противника було повністю знищено. Завдяки рішучим та вмілим діям офіцера вдалося виконати бойове завдання з ураження терористів поблизу міста Первомайськ, відбити напад російських найманців та уникнути значних втрат серед особового складу підрозділів Національної гвардії України…»

Втім сам офіцер не вважає, що тоді на Луганщині вчинив щось героїчне. «Звичайна бойова робота», — говорить він.

Що ж стосується справжніх проявів героїзму, то тут підполковник розповів про своїх підлеглих, один із яких був важко пораненим під Попасною, а другий під вогнем врятував йому життя.

— Разом із батальйоном «Донбас» наш підрозділ виконував артилерійську розвідку. Так у складі колони батальйону ми пішли і на штурм Попасної. Щойно артилерія обробила перший блокпост російських найманців, як нашу колону атакували на в'їзді до населеного пункту… Лише завдяки наявності в батальйоні «Донбас» бойових машин піхоти бійці змогли під прикриттям броні відійти. І у цей момент великокаліберна снайперська куля ворога вразила нашого розвідника-артилериста, старшого солдата Віктора Бойка. Вона сильно пошкодила бійцю праву руку, але він ще протягом години вів вогонь лівою рукою — ось де героїзм! Тоді наш молодий офіцер, начальник розвідки дивізіону старший лейтенант Костянтин Чурсін перев'язав пораненого. Хтось із бійців «Донбасу» дав свою аптечку, тож перша допомога Віктору таки була надана вчасно. І він, і старший лейтенант, і кілька інших військовослужбовців дивізіону за той бій були нагороджені орденами «За мужність». Ну, а Попасну з другої спроби таки взяли!

Олексій ТРИГУБ, підполковник

ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

БРОНЬОВАНИЙ КУЛАК БЛОКПОСТУ

Деяких військовослужбовців 17-ї танкової бригади за їхню форму називали «німецькими танкістами». Коли в боях та пожежах їхні однострої вичерпали свій ресурс, волонтери привезли «камуфляжі» з Німеччини характерного «бундесверівського» розфарбування. Можливо, саме це посприяло виникненню серед терористів численних чуток про те, що на боці українського війська воюють найманці з усього світу.

Командир танка сержант Віталій ШЕВЧЕНКО (ліворуч)

Один з таких «німецьких танкістів» — командир танка сержант Віталій Шевченко. Це його танк російські найманці по своєму радіо кілька разів оголошували знищеним. Але щоразу переконувалися, що поспішили. Щоправда, мало хто з них потім мав змогу розповісти про це «колегам».

Якось після чергового потужного обстрілу блокпоста під Фащівкою танк сержанта Шевченка прикривав відхід 11-го БТрО «Київська Русь», яким тоді командував легендарний Балу. Сподіваючись, що після вогняного шквалу українські військові наврядчи зможуть чинити запеклий опір, їх атакували всіма наявними силами.

— Першим на нас вилетів «Урал» з броньованим кузовом і великокаліберним кулеметом. Встиг лише навмання дати кілька коротких черг. Ми йому у відповідь відправили снаряд, — розповів командир танка. — Вибухом «Урал» розірвало на шматки, здійнялася хмара пилу. Раптом з неї на нас вилетіла протитанкова керована ракета. Поцілила просто в танк, але в нас спрацював динамічний захист, тож ракета вибухнула поруч, не завдавши значної шкоди. Щоправда, вибуховою хвилею вибило запобіжники і механізм заряджання застиг у середньому положенні — ні туди, ні сюди.

У танкістів був вибір: або зробити один постріл тим снарядом, що вже заряджений, але потім довго ремонтуватися, чи відбиватися іншим озброєнням, а з гарматою «розібратися» пізніше. Обрали останнє і це було правильно. Вороги, побачивши, що сталося з їхнім авангардом, швидко відступили.

Іншим разом сержанту Шевченку довелося застосовувати танк як САУ. Якщо хтось думає, що це просто — він помиляється. Танки призначені для знищення противника переважно прямим наведенням. І цим противник часто користується.

— Під час перемир'я зі свого блокпоста ми часто бачили, як вдалині «катаються» «Гради», постріллюючи в наш бік. Якось вони зовсім знахабніли й дещо наблизилися. Ми передали дирекційний кут та відстань на КП, але звідти відповіли, що артилерія стріляти не буде, аби не порушувати умов перемир'я, — пригадав Віталій. — Ті ж негідники просто на наших очах заходилися «розгортати» вогневу установку та готуватися до стрільби. Тоді ми підійшли на танку якомога ближче і вистрілили на 7 кілометрів. Після трьох пострілів отримали по радіо поправки й вистрілили ще три снаряди. Розбили їм і пускову установку, і поцілили в автівку з ракетами. І це при тому, що прицільна дальність ведення вогню з танка — близько 4 кілометрів. Коли артилеристи дізналися про нашу влучність по замежних цілях, прибули по досвід.

Але не завжди танкістам таланило. Бували і в них «чорні смуги». Під Слов'янськом танк сержанта Шевченка реально підбили, причому з міномета!

— Сидимо, чистимо озброєння, готуємося до майбутніх боїв. Чуємо — з мінометів почали обстрілювати позиції артилеристів, які стояли неподалік, — розповів танкіст. — Швиденько починаємо збирати озброєння. Встановили кулемети. Аж тут і до нас прилетіла перша міна. Ми з механіком-водієм були всередині, а навідник — ззовні. Вибух був досить близько, тож я відразу висунувся, щоб оцінити обстановку. Навідника не побачив, але тут поруч розірвалася друга міна, мене вибуховою хвилею закинуло назад у танк. Оговтавшись і почувши, що настала тиша, визираю знову. Навколо — ні душі. Броня вся посічена осколками. Погукав — обізвалися сусіди. Хтось із них встиг засікти, звідки вівся вогонь. Я сів за навідника і разом з механіком-водієм рушили вперед. Проскочили посадку, пробили бетонний паркан і постали перед ворогом там, де нас не чекали. Доки терористи оговталися, ми встигли відправити їм з гармати кілька гостинців. Думали додати ще, але тут я помітив, що танк горить. Механік-водій теж не розгубився, дав задній хід і ми швидко відійшли до своїх. Там я штатним вогнегасником загасив «горбатий ЗіП». На той момент підбігли й інші, принесли вогнегасники, пісок. Гуртом ми загасили бойову машину.

Слухаючи розповіді хлопця, лише дивуєшся витримці наших воїнів. Адже палаючий танк — це здетонування боєприпасів будь-якої миті, як наслідок — смерть та каліцтво усіх оточуючих. Але вони боролися за танк, розуміючи, що це чи не єдиний вагомий «аргумент», що стримує терористів від масштабної атаки на наші позиції.

Після боїв за населені пункти часто доводилося зустрічати і вороже ставлення. Особливо сильно Віталієві запам'яталася Кам'янка. Там їх зустріли з підозрою. Пізніше стало відомо, чому. На вулицях були розклеєні провокаційні плакати. Тож тамтешні мешканці були переконані, що українські солдати, як тільки займуть місто, відразу почнуть всіх убивати.

— Один дідок таки запитав, коли ми почнемо їх убивати, і попросив, якщо можна, вбити його, але не чіпати його домашніх. А ще одна жіночка, напевно, намагаючись спровокувати на жорстокість, дістала свій паспорт, до речі, російський, і перед усіма заявила, що вона росіянка, тож можемо починати з неї. І настільки в людей задурені мізки, що нам не повірили, коли ми, нікого не арештувавши, запропонували всім спокійно розійтися по домівках. Всі стояли, чекали пострілу, — з сумом сказав Віталій. Але тут же його обличчя осяяла усмішка: — Але частіше нас все ж таки вітали. З машин, які обганяли наші колони чи їхали назустріч, махали. І це було дуже приємно, адже наочно демонструвало, що ми тут недарма, що Україна є Батьківщиною для більшості людей, що тих, хто бездумно кликав сюди окупантів і «лише» ставив «галочку» під час «референдуму», — меншість. А це означає, що і Віталієві, і тисячам інших українських солдатів є за кого воювати.

Роман БАКУМЕНКО, «Народна армія»

ЗАПИТУВАЛИ — ВІДПОВІДАЄМО

ПІЛЬГИ НАДАЮТЬ ТИМ, ХТО ЇХ ЗАСЛУГОВУЄ

На сторінках «Народної армії» виходило чимало публікацій, присвячених реабілітації, соціальній та професійній адаптації, а також пенсійному забезпеченню учасників антитерористичної операції. Проте до редакції продовжують надходити дзвінки та листи з проханнями роз'яснити правовий аспект того чи іншого питання. Тож ми вирішили узагальнити звернення наших читачів та надати інформацію стосовно деяких пільг учасникам АТО, гарантованих державою.

САНАТОРНО-КУРОРТНЕ ЛІКУВАННЯ І РЕАБІЛІТАЦІЯ УЧАСНИКІВ АТО

Державою гарантується безоплатне забезпечення учасників антитерористичної операції санаторно-курортним лікуванням або одержання ними компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування.

Психологічна реабілітація учасників АТО

Психологічна реабілітація здійснюватиметься п'ятьма центрами соціально-психологічної реабілітації сфери управління Державної служби України у справах ветеранів та учасників АТО, зокрема:

— Бородянським центром соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи;

— Іванківським центром соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи;

— Києво-Святошинським центром соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи;

— Соціально-психологічним центром м. Славутич;

— Центром соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи.

Крім того, проведення психологічної реабілітації планується під час проходження санаторно-курортного лікування.

Професійне навчання (курси з професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації) військовослужбовців та членів їхніх сімей за обраними ними цивільними професіями і спеціальностями здійснюватиметься в навчальних закладах усіх форм власності, визначених на конкурсній основі, за кошти державного бюджету та в межах міжнародних програм.

Куди слід звертатися?

До місцевих органів соціального захисту населення.

Які документи потрібні?

Паспорт, посвідчення учасника бойових дій або інваліда війни, медична довідка за формою 070-О. Документи слід подавати особисто або через уповноважену особу.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТЕХНІЧНИМИ ТА ІНШИМИ ЗАСОБАМИ РЕАБІЛІТАЦІЇ УЧАСНИКІВ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ

Держава гарантує безкоштовне та позачергове забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації учасників АТО, які постраждали під час проведення антитерористичної операції, незалежно від встановлення їм інвалідності. Вартість виробу для учасника АТО встановлюється залежно від його потреб та необмежена в сумі.

До технічних та інших засобів реабілітації належать:

— протезні вироби (зокрема протезно-ортопедичні вироби (ортези, протези), ортопедичне взуття);

— засоби для пересування (крісла колісні);

— спеціальні засоби для самообслуговування та догляду (допоміжні засоби для особистого догляду та захисту: наколінники, налокітники, рукавиці на протез, чохли для кукс верхніх та нижніх кінцівок, вкладиші із силіконової або селевої композиції для кукс верхніх та нижніх кінцівок, подушки протипролежневі тощо);

— допоміжні засоби для особистої гігієни: крісла-стільці, сидіння на унітаз, сидіння-надставки на унітаз, щипці для туалетного паперу, стільці, табурети, сидіння для ванни та душу, східці, підставки для ванни, умивальники);

— допоміжні засоби для особистої рухомості, переміщення та підйому (палиці, милиці, ходуни, поручні);

— меблі та оснащення (столи, меблі для сидіння, ліжка, матраци протипролежневі, перила та поручні, бруси, опори).

Працівники органів соціального захисту населення ознайомлять з каталогами технічних та інших засобів реабілітації; з відповідним переліком протезно-ортопедичних підприємств, які виконують індивідуальні заявки на безкоштовне виготовлення технічних та інших засобів реабілітації; видадуть направлення на забезпечення необхідними технічними та іншими засобами реабілітації.

Особа обирає протезно-ортопедичне підприємство, на якому їй буде проведено протезування (ортезування) або ж забезпечено необхідним технічним засобом реабілітації. На обраному заявником підприємстві буде здійснено огляд учасника АТО та подальший супровід із надання протезно-ортопедичної допомоги.

Потрібні документи:

паспорт (копія та оригінал);

ідентифікаційний код (копія та оригінал);

рішення військово-лікарської комісії чи висновок лікарсько-консультативної комісії про потребу в забезпеченні необхідним виробом;

витяг з наказу командира військової частини (начальника територіального підрозділу) або довідка про обставини травмування (поранення, контузії, каліцтва), видана командиром військової частини (начальником територіального підрозділу), з відомостями про участь в антитерористичній операції (для військовослужбовців (резервістів, військовозобов'язаних) та працівників Збройних Сил, Національної гвардії, СБУ, Служби зовнішньої розвідки, Держприкордонслужби, осіб рядового, начальницького складу, військовослужбовців та працівників МВС, Управління державної охорони, Держспецзв'язку, інших утворених відповідно до законів військових формувань.

Куди звертатися?

Цей перелік документів особа або її законний представник подає до органу соціального захисту населення міських та районних державних адміністрацій за зареєстрованим місцем проживання або за місцем фактичного проживання учасника АТО.

ПЕНСІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЧАСНИКІВ АТО

Розміри пенсії (за наявності права на військову пенсію в разі встановлення інвалідності) становитимуть:

— інвалідові I групи — 100% грошового забезпечення, яке виплачувалося цьому військовослужбовцеві за останньою посадою на день звільнення з військової служби;

— інвалідові II групи — 80%;

— інвалідові III групи — 60%.

Гарантії для призначення дострокової пенсії за віком при встановленні пенсії на загальних підставах:

— для чоловіків — у 55 років та за наявності не менше 25 років страхового стажу;

— для жінок — у 50 років та за наявності не менше 20 років страхового стажу.

Надбавки та підвищення до пенсії учасникам АТО, які стали інвалідами війни:

— I групи — 474,5 гривні (50% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність);

— II групи — 379,6 гривні (40% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність);

— III групи — 284,7 гривні (30% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність).

— для учасників бойових дій — 237,25 гривні (25% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність).

Мінімальні пенсійні виплати з урахуванням підвищень, допомоги, доплат та надбавок не можуть бути нижчі:

— для інвалідів I групи — 285% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність (у 2014 році — 2704,65 гривні);

— для інвалідів II групи — 255% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність (у 2014 році — 2419,95 гривні);

— для інвалідів III групи — 225% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність (у 2014 році — 2135,25 гривні);

— для учасників бойових дій — 165% прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність (у 2014 році — 1565,85 гривні).

З 1 січня 2015 року набувають чинності такі зміни:

1) пенсії в разі втрати годувальника підвищуються з 40 до 70% грошового забезпечення годувальника на одного члена сім'ї, на двох і більше — 90%, але не менше 40% на кожного непрацездатного члена сім'ї (призначаються членам сімей загиблих при виконанні службових обов'язків).

2) мінімальний розмір пенсії в разі втрати годувальника збільшиться з одного прожиткового мінімуму до двох.

Куди звертатися?

Військовослужбовцям, які звільняються з військової служби, і членам їхніх сімей — до органів за місцем проходження служби;

іншим особам, звільненим з військової служби, — до управлінь Пенсійного фонду.

Які документи потрібні?

Паспорт, ідентифікацій код, довідка МСЕК (для інвалідів), свідоцтво про смерть із зазначенням причинного зв'язку смерті (для пенсій у зв'язку із втратою годувальника).

Документи слід подавати особисто або через уповноважену особу.

СОЦІАЛЬНА ТА ПРОФЕСІЙНА АДАПТАЦІЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, ЯКІ ЗВІЛЬНЯЮТЬСЯ З ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ, ТА ОСІБ, ЗВІЛЬНЕНИХ З ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ

Соціально-психологічну і правову допомогу військовослужбовцям, які підлягають звільненню, у період їхнього звільнення, особливо у зв'язку зі скороченням штатів та проведенням організаційних заходів, із станом здоров'я здійснюватимуть 5 центрів соціально-психологічної реабілітації сфери управління Державної служби України у справах ветеранів та учасників АТО:

— Бородянський центр соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи;

— Іванківський центр соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи;

— Києво-Святошинський центр соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи;

— Соціально-психологічний центр м. Славутич;

— Центр соціально-психологічної реабілітації населення та його інформування з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи.

Професійне навчання (курси з професійної підготовки, перепідготовки або підвищення кваліфікації) військовослужбовців та членів їхніх сімей за обраними ними цивільними професіями і спеціальностями здійснюватиметься в навчальних закладах усіх форм власності, визначених на конкурсній основі, за кошти державного бюджету та в межах міжнародних програм.

Куди звертатися:

— до Міністерства соціальної політики України.

— до Державного центру зайнятості — з питань працевлаштування, надання інформаційних та консультаційних послуг, пов'язаних із працевлаштуванням (консультації, ярмарки вакансій тощо).

Які документи потрібні:

Паспорт, ідентифікаційний код, витяг з наказу про звільнення з військової служби.

Інформація щодо курсів перепідготовки військовослужбовців розміщена на сайті Мінсоцполітики.

**За матеріалами Міністерства соціальної політики України
підготував Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»**

ЧУЖОЇ БІДИ НЕ БУВАЄ

ВОЛОНТЕРКА ЗА ПОКЛИКОМ СЕРЦЯ

У суспільстві існує думка, що волонтерами стають лише пересічні люди — активні жителі району, безробітні жінки та чоловіки чи студенти. Насправді, бажання допомогти ближньому не залежить від матеріального статку чи статусу людини. Бронежилети на передову возять успішні підприємці, в добровольчі батальйони записуються колишні депутати й мільйонери, а в госпіталях волонтерами працюють публічні особи, яких «жовта» преса звикла називати «світськими левицями». Наталія Юсупова саме з таких.

Написати в «Народній армії» про Наталю мене попросили бійці зі столичного шпиталю. «Вона додає нам сил боротися за життя», навперебій розповідали поранені про те, як допомагає їм волонтер.

«Бійці стали для мене прикладом мужності...»

З жінкою я зустрілася в госпіталі, який уже став для неї другою домівкою. Вже понад півроку Наталя приходить сюди майже щодня.

— Вибачте, що змусила вас чекати, почала перепрошувати волонтерка, вийшовши до мене з палати пораненого. — Я годувала Рому Янчевського. В 20-річного хлопчини контузія, важке осколкове поранення шиї. Він майже не чує і не бачить лівим оком. Його бойову машину обстріляли тричі. А Роман, попри те, що вся його спина і голова були посічені осколками, ще намагався відвести машину, щоб врятувати побратимів. Я відвідую Рому вже більше місяця. За цей час рани загоїлися. Незабаром його виписують із госпіталю. Не уявляю, як сумуватиму за ним, коли він повернеться додому…

Власна історія волонтерства 37-річної Наталії розпочалася, як у більшості людей з Майдану.

— Я живу біля майдану Незалежності, розповідає жінка. Тому просто не могла сидіти склавши руки, коли у країні була революція. Я носила їжу й сигарети майданівцям, колола лід для будування барикад тощо. В лютому допомагала в Михайлівському соборі, на власній машині розвозила медикаменти по лікарнях. Найстрашніше було бачити біль людей, як гинула «Небесна сотня». Це не забувається.

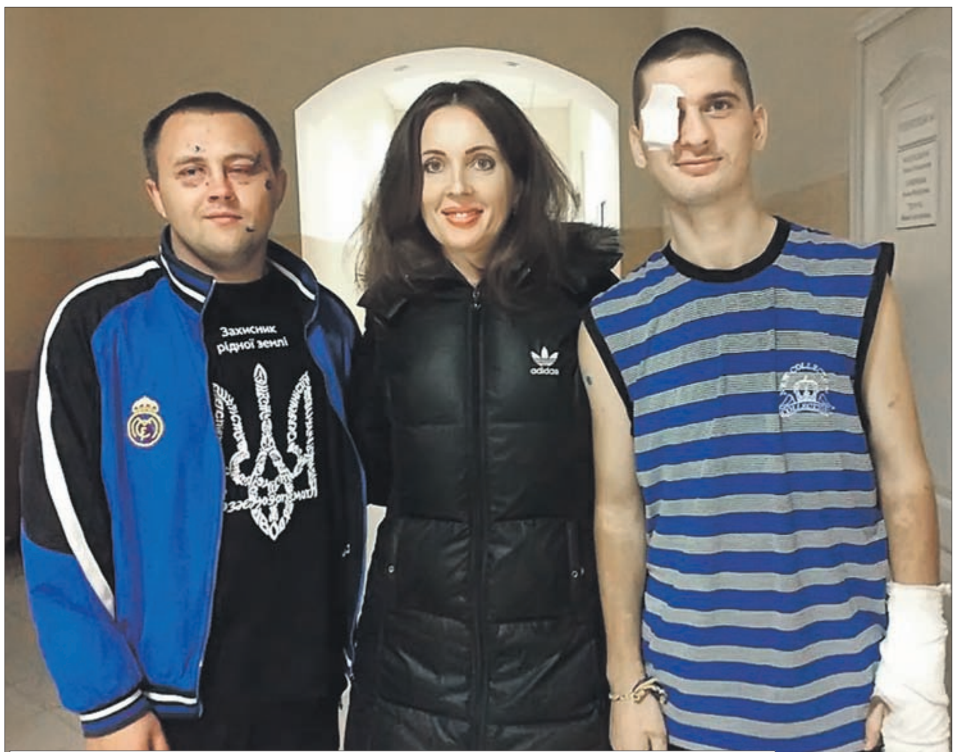
У госпіталі Наталія — з початку червня. Прочитавши повідомлення «Волонтерської сотні» у соціальній мережі з проханням про допомогу, жінка без вагань приїхала до медичної установи.

— Тоді я зрозуміла, що не зможу припинити цю роботу, говорить Наталія. — Прийшовши додому, розмістила повідомлення в соціальній мережі із закликом: «Люди, давайте допоможемо пораненим!» Мої друзі, знайомі та зовсім невідомі мені люди відгукнулися й почали надсилати гроші на лікування та реабілітацію бійців. У цьому допомогла моя публічність — люди мені довіряють, і я вдячна, що вони не залишають наших бійців сам на сам з цією бідою.

— Мене часто запитують, продовжує волонтер, — скільки коштів зібрала за півроку, зі скількома пораненими спілкувалася. Я навіть не знаю, що відповісти. Не вистачає часу, щоб порахувати все. Йдеться про мільйони гривень, але й цього замало.

Знаєте, насправді хлопці в госпіталі дуже хвилюються. Ви не уявляєте, як їм важко. Окрім того, що вони витримують жахливий біль, з'являються ще й травми психологічного характеру. А хлопці дуже молоді. І дуже красиві. У нас взагалі немає некрасивих хлопців. Це наш генофонд, майбутнє України.

Я раніше ніколи не думала, що в нашій країні стільки чудових людей, готових віддати життя за свою Батьківщину! Найприємніше — бачити їхній патріотизм і мужність. У нашому жорстокому та цинічному світі для мене наші бійці — як окрема планета добра та світла.

Наталія ЮСУПОВА з пораненими бійцями Євгеном та Сергієм у столичному шпиталі

«Поранені люблять мою смажену картоплю...»

Ранок Наталії протягом цих місяців розпочинається майже щодня однаково — із дзвінків хлопців із госпіталю.

— Часто я прокидаюся від того, що мені телефонують бійці о 7 ранку й цікавляться, коли я їх відвідаю, розповідає волонтер. — Якщо запізнююся, то хвилюються і запитують, коли прийду. Хтось жаліється на поганий настрій, хтось — на сильний біль. З хлопцями в мене дружні стосунки. А деякі поранені, їхні дружини та мами взагалі стали моїми добрими друзями.

Наталія намагається допомагати не лише матеріально. Для неї головне — це моральна підтримка. Жінка впевнена, що вилікувати рани можна легко, а ось душу — значно важче. У цьому допоможуть лише розуміння, постійна присутність та вміння вислухати людину.

— Важливо просто бути поруч, говорить Наталія. — Щоб поранені знали, що ми їх підтримуємо, що їм є заради чого жити. Часто я приїжджаю в госпіталь, щоб поспілкуватися з пораненими та принести домашню їжу. Хлопцям потрібно повноцінно харчуватися: м'ясо, фрукти, овочі... Я завжди намагаюся приготувати щось смачненьке. Улюбленою стравою для хлопців стала моя смажена картопля. Вони постійно просять, аби приготувала їм картоплі побільше.

«Ми повинні об'єднатися та допомагати один одному»

Наталія намагається не спілкуватися з журналістами. Причина проста — втомилася пояснювати, чому вона тут, у госпіталі.

— Мене дивують деякі люди, розповідає волонтер. — Їм байдуже, що відбувається у країні. Таке відчуття, ніби війна їх не стосується, ніби ворог прийшов не в їхню державу, не в їхні будинки. При цьому вони знаходять час, щоб обмовляти волонтерів, які допомагають армії всім можливим.

Наприклад, приходять журналісти і звинувачують, що я купила для поранених дорогі костюми. Запитую: «Хто вам таке сказав?». Не відповідають. І таких чуток безліч. Мені деякі жінки пишуть, що щось роблю не так, що неправильно розподіляю гроші для бійців. Звинувачують, що лише піаріюся. Вони вважають, що жінка, яка любить сукні від «Valentino», не може бути волонтером. Це неправильно!

Я приходжу в госпіталь до поранених! Я — жінка, і я хочу допомагати нашим захисникам, турбуватися про них.

І в той час, коли потрібно всім об'єднуватися та допомагати один одному, знаходяться люди, які лише говорять про патріотизм, а самі не роблять нічого! Я цього не розумію…

Проте Наталія вірить, що українці переможуть і незабаром все знову буде гаразд.

— Єдине, про що зараз мрію, — щоб наші військові повернулися здоровими, завершуючи розмову, сказала волонтер. — Вони — справжні чоловіки, гордість України. І, звичайно, хочу, щоб війна вже закінчилася. Українці втомилися. Нам потрібен мир...

Попрощавшись зі мною, Наталія повернулася до палати Роми Янчевського. Поранений герой чекав на неї, щоб піти на прогулянку, доки сонце ще прогрівало землю.

Марина ХЛІБКО,
«Народна армія»

НАРОДНИЙ ТИЛ

ЛЮБОВІ Й ТЕПЛА ВИСТАЧИТЬ НА ВСІХ

Засновниця волонтерської ініціативи «Твоя допомога армії» Тетяна Водяніна вважає, що бути волонтером означає не тільки збирати речі й відправляти їх на передову.

З Тетяною познайомився, коли вона якраз розвантажувала чергову партію допомоги.

— Сьогодні надійшла велика посилка від української діаспори у Сполучених Штатах. Тут рукавички, шапки, батарейки, вітаміни та протизапальні засоби, — повідомила Тетяна. — А ось танкові комбінезони, це мрія мого останнього місяця, бо мене про них дуже просили танкісти, славні такі хлопці.

— Тетяна, як сталось, що ви зайнялись волонтерством?

— Коли мені задають це питання, не повірите, я досі не можу точно на нього відповісти. Все почалось із Майдану. Як тільки там пролилась перша кров, щось не дало мені сидіти на місці. Людське життя — найбільша цінність. З цією думкою пішла на Майдан, з цією думкою допомагаю зараз нашим військовим. Ну як я їх можу кинути? Іноді доводиться не спати й не їсти. Якщо чесно, то втомлююсь дуже. Виспатись якась абсолютно далека мрія.

— Звідки надходить допомога?

— В основному від небайдужих українців. Але надходять посилки також з США, Канади, Італії, Греції, Об'єднаних Еміратів. У деяких ситуаціях діаспора навіть скоріше відкликається. Іноді з Росії телефонують або пишуть, але чомусь більшість дзвінків це питання, як потрапити до наших добровольчих батальйонів. А допомога є з Москви — присилають гроші на рахунок. Із посилками, кажуть, можна привернути зайву увагу, а переказ коштів — інша справа. А ми вже тут закупаємо потрібне.

А загалом, на мою думку, бути волонтером означає не тільки зібрати якісь речі й відправити на передову. Іноді в нашій роботі це якраз саме просте. Волонтер — це тато і мама, янгол-охоронець. Скільки разів доводилось вислуховувати думки солдат, жаліти їх, давати поради. Доводилось проводжати на війну й зустрічати. Вислуховувати, як важко на душі.

— Що вам найбільше запам'яталось з волонтерської роботи?

— Завжди незабутнє — зустріч наших підрозділів, які повертаються з АТО. Коли їх бачиш живими, цілими, обнімаєш і розумієш, що доклала до того частку своєї душі і своїх зусиль — це у моїй пам'яті на все життя.

Знаєте, я впевнена — тепловізорів на всіх наших захисників може не вистачити, а нашої любові й тепла — вистачить на всіх.

Роман ТУРОВЕЦЬ,
«Народна армія»

Народна АРМІЯ
11 грудня 2014 року

●ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

ПОДЯКА ЗА ЛЮДЯНІСТЬ, ЩИРІСТЬ ТА НЕБАЙДУЖІСТЬ

У місті Слов'янськ військовослужбовці групи координації цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України в зоні проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях відвідали та взяли під опіку діточок, які лікуються в міській дитячій лікарні.

Офіцери прийшли не з порожніми руками, вони передали маленьким пацієнтам лікувального закладу київські торти, солодощі, іграшки, санітарно-гігієнічні засоби тощо.

Як розповів керівник групи координації цивільно-військового співробітництва штабу АТО полковник Олександр Житник, офіцери підрозділу вже тривалий час виконують завдання з налагодження взаємодії військового командування та керівництва органів державної місцевої влади, а також військовослужбовців Збройних Сил України з цивільним населенням у зоні проведення антитерористичної операції.

— Сьогодні в населених пунктах на Сході нашої країни існує багато проблемних питань, на яких ми акцентуємо увагу та робимо все можливе для їхнього успішного розв'язання за допомогою місцевої влади, небайдужих громадян, благодійників, волонтерів, урядових та неурядових організацій тощо, — розповів офіцер. — Під час відвідування дитячої міської лікарні у Слов'янську офіцери цивільно-військового співробітництва дізналися, що через недостатнє фінансування в дитячому лікувальному закладі бракує окремих видів медичних препаратів для хворих діточок, санітарно-гігієнічних засобів, а також інших необхідних побутових речей.

Тож терміново було скоординовано діяльність волонтерських організацій і вже через добу доставлено для потреб дитячої лікарні 50 кілограмів прального порошку, іграшки та смачні кондитерські вироби. Також досягнуто домовленості з київськими благодійниками щодо надання адресної фінансової допомоги у розмірі десять тисяч гривень для закупівлі необхідних медикаментів для маленьких пацієнтів лікарні. Крім того, для потреб відділення інтенсивної терапії та реанімації зі столиці незабаром прибуде вантаж із електричним генератором.

Головний лікар міської дитячої лікарні Валерій Світличний подякував військовослужбовцям за надану маленьким українцям допомогу.

— Зараз у нашій лікарні перебувають понад сто дітей. Серед них є ще зовсім маленькі, діти-сироти та діти війни, батьки яких були вимушені переселитися зі зруйнованих бойовиками районів. Усі вони потребують уваги та тепла наших сердець, — зазначив Валерій Світличний. — Дякуємо військовослужбовцям Збройних Сил України за людяність, щирість та небайдужість до хворих діточок. Низький уклін вам, захисники Вітчизни!

Олександр КОЛЕСНИК, із зони АТО

●НАРОДНА ПІДТРИМКА

«ШВИДКА» НА ПЕРЕДОВУ

Представники фонду «Підтримай армію України» урочисто передали одному з підрозділів, військовослужбовці якого виконують бойові завдання в зоні проведення антитерористичної операції, автомобіль «швидкої допомоги» на базі УАЗ-3962, спальні мішки, теплі речі, взуття, будівельне обладнання, інструменти, продукти харчування тощо.

Організацію надання благодійної допомоги воїнам, супровождення та безпечну доставку цінного вантажу безпосередньо в район виконання завдань забезпечила оперативна група цивільно-військового співробітництва Збройних Сил України. Окрім гуманітарної допомоги, офіцерами цієї групи було доставлено на передові позиції наших військових свіжі газети та листи-обереги від маленьких патріотів з усіх куточків України.

Начальник медичної служби підрозділу висловила офіцерам групи цивільно-військового співробітництва та керівництву фонду «Підтримай армію України» вдячність за благодійну допомогу від імені всіх військовослужбовців, які сьогодні перебувають у зоні проведення АТО, а також за оперативність вирішення проблем щодо забезпечення захисників Вітчизни найнеобхіднішим.

— Наш підрозділ уже тривалий час виконує поставлені завдання в зоні АТО. Під час запеклих боїв з незаконними збройними формуваннями, на жаль, ми втратили одного з товаришів. Були й поранені. Наявність такого автомобіля дозволяє надавати всю необхідну медичну допомогу в стислі терміни, покращити умови транспортування хворих до лікувальних закладів. Крім того, за потреби ми завжди готові прийти на допомогу мешканцям навколишніх населених пунктів, — зазначила начальник медичної служби підрозділу.

Своєю чергою представники волонтерських організацій пообіцяли й надалі підтримувати військовослужбовців, які стоять на захисті свободи та незалежності на Сході нашої держави.

Олександр КОЛЕСНИК, із зони АТО

●ВІД ТРУСКАВЧАН — ВОЇНАМ АТО

«БОЙОВА КОЛІСНИЦЯ» ДЛЯ ДЕСАНТНИКІВ

Мешканці Трускавця передали напівватажні всюдиходи «Nissan» бійцям у зону АТО. Одна з цих автівок потрапила до мужніх воїнів прославленої 80-ї аеромобільної бригади.

Ще два місяці тому трускавчани розпочали акцію «Купи картину — подаруй воїнам в АТО машину». У художньому музеї імені Михайла Біласа відбувся художній аукціон, де були продані роботи як уже відомих художників, так і вихованців Трускавецької школи мистецтв. За підсумками аукціону було зібрано 25 250 гривень. За словами організаторів, це стало хорошим початком, адже вартість кожної купленої машини — 2 100 євро. Коли акція набула розголосу, до неї долучилося чимало трускавецьких волонтерів, городян та відпочивальників. До речі, певну суму передали навіть громадяни Росії, які не підтримують путінський режим.

Придбати автомобілі допомогла родина Олексинів. Один з трьох братів — Ігор, який уже тривалий час проживає в Ірландії, посприяв тому, аби закупити та перегнати автівки. Ігор, Олег, та Мар'ян наголосили, що продовжать цю благородну акцію.

— Мешканці нашого славного міста зробили добру справу, якою можуть пишатись, — наголосив мер Трускавця Руслан Козир. — Однак вже зараз ми розпочинаємо збір коштів на наступну машину для наших вояків.

Навіть після завершення урочистостей з передачі автівок мешканці міста довго не відпускали воїнів-десантників. Вони розпитували, як їм ведеться на війні, дарували теплі речі, благословляли і просили повертатись живими та з перемогою. А учні середньої школи №2 міста Трускавця зробили 110 ангелів-охоронців і передали їх нашим солдатам.

Тарас ГРЕНЬ, Трускавець

●НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ СЕМІНАР

ПРО ПЕРЕЖИТЕ НА ВІЙНІ

Корисні поради отримали майбутні військові журналісти — курсанти Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка від своїх старших колег, які пройшли справжнє професійне та офіцерське випробування під час висвітлення подій у зоні АТО.

Науково-практичний семінар відбувся з ініціативи та під безпосереднім керівництвом начальника кафедри зарубіжної воєнної інформації ВІКНУ, кандидата історичних наук, доцента Якова Жаркова. В заході взяли участь військові журналісти, які побували в зоні проведення антитерористичної операції, представники Управління інформаційних технологій Міністерства оборони України тощо.

Під час семінару було розглянуто чимало аспектів роботи військового журналіста — від збору фактів про бойові дії під час проведення антитерористичної операції на Сході України та розповсюдження їх в засобах масової інформації до забезпечення особистої безпеки та збереження державної і військової таємниці. На всі запитання курсанти отримали вичерпні відповіді. Кожна з них — розповідь про пережите на війні, про мужність та героїзм військових, про дуже непросте життя-буття мирних громадян.

Володимир ВОРОНКОВ, Київ

●ВІТАЄМО!

Свій день народження відзначив начальник навчально-спортивної бази зимових видів спорту «Тисовець» Управління спорту Міністерства оборони України

МЕЛЬНИКОВ
Володимир Миколайович

Спортсмен, тренер, наставник, свою долю і все життя від ранньої юності й до сімдесятиріччя присвятив спорту, зокрема армійському біатлону. Колеги по роботі раді щиро вітати Вас з ювілеєм і зичать доброго здоров'я, щастя, успіхів і добробуту.

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10622
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 38767

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Вадим КОВАЛЬОВ
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та рекламу несуть автори та рекламодавці.
Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.